

**אלביט לא רצויה
באירופה**

עמ' 7

זה הדדרכ

מועלי כל הארצות התאחדו!

زو هديرخ ZO HADEREKH

גיליון 23 / 11 ביוני 2025

עמ' 3

עלום: דוד כהן / פלאש 90

אמריקן קולוני

בקריית הממשלה

אלפי ישראלים לא מסתכלים מהצד

קמפיין הסיוע ההומניטרי "לא מביטים מהצד" של שותפות השלום הפך לסיפור הצלחה. כבר יותר מאלפיים ישראלים תרמו כ-622 אלף שקל לתושבי עזה. באמצעות התרומות רכש צוות הפרויקט בעזה כמויות גדולות של מזון מספקים מקומיים, בישל והכין מעל 60 אלף מנות חמות שחולקו לקהילות עקורות בדרום ובצפון הרצועה. הצוות בישל את הארוחות במטבחים קהילתיים, ארז את המזון, והביא אותו עד לקהילות ולמשפחות שאחרת לא היה להן גישה לסיוע.

פעולה. יש דברים שהם לטובתי, שלא זכרתי. תדמור הגיב: "בחקירות שלך אמרת 1,788 פעמים שאתה לא זוכר".

עמרים גיל, "גלובס", 3.6

בום טראח, נתניהו אינו דובר אמת

"אתם יודעים", אמר הנאשם כשהוא מביט בשלושת שופטיו, "לא כל מילה שאמרתי הייתה אמת". בום. זה לא סתם נאשם. מדובר בראש ממשלת ישראל בנימין נתניהו. אמירתו זו פרצה לחיינו ללא אזהרה מוקדמת וטלטלה כל מה שידענו או חשבנו עד עכשיו. הלא נרשם באולם והקרין גלי הדף לכל עבר. לאן ממשיכים מכאן? ראש הממשלה הנצחי של מדינת ישראל מגלה, בקולו, שיש מצב, מסתמנת אפשרות קלושה או חשש קל ש'לא כל מילה שהוא אומר היא אמת'."

בן כספית, "מעריב", 30.5

בש"ס דואגים כדרכם למקופחים

"בכירי רשת החינוך של ש"ס קיבלו ב-2023 תוספות שכר של עד 44%. שכר חמשת בכירים נסק ל-700-500 אלף שקל לשנה, בעוד המורים והמנהלים מקבלים שכר מופחת.

שחר אילן, "כלכליסט", 27.5

דברים בשם אומרם

נולד מתחרה קשה לח"כ נסים וטורי

"מבוכה כפולה לח"כ מהליכוד: לא הכיר את החוק שהגיש, ולא הצליח להחליט לבד אם להמשיך לקדמו. זאת, אחרי שבועדת הכלכלה התברר ש'חוק הזוכר' של אריאל קלנר מנוגד לתקנון הכנסת, הודיע הח"כ שהוא 'מושך את החוק' ואז התחרט, על רקע לעגם של חברי הכנסת מהאופוזיציה שהציעו להתקשר לשר קרעי במקומו. במהלך הדיון קלנר הודה שלא קרא את הדו"ח השנתי של תאגיד השידור, שבבסיס הצעת החוק, וחשף כי כוונתו האמיתית היא פיקוח על התכנים המשודרים. לקינוח אמר יו"ר הוועדה דוד ביטן כי הוא מכין הצעת חוק משלו 'לתיקון תאגיד השידור', אבל לא ידע להגיד דבר על תוכנה."

שבי גטניו, "העין השביעית", 27.5

שני חברי בנק"י

"תמיד ראיתי בדוד אבידן אחד משלושת המשוררים המרכזיים של דור המדינה הראשון, יחד עם יהודה עמיחי ונתן זך. ראיתי אותם כשלושה שווים. אני זוכר שאבידן ואני ביקרנו אצל אלכסנדר פן. אבידן ראה עצמו קרוב לפן מצד האוונגרדיזם ואלכסנדר פן היה אוונגרדיסט נטו. הכרתי את אבידן כשהיינו בני 14. דוד היה בהשומר הצעיר ואני הייתי בבנק"י (ברית נוער קומוניסטי ישראל) והשפעתי עליו לעבור לנוער הקומוניסטי. מאז היינו יחד. היינו מארגנים ערבי ספרות ומשתתפים יחד בערבי ספרות."

פרופ' גבריאל מוקד,

מוסף תרבות וספרות, "הארץ", 1.6

התפוח לא נופל רחוק מהעץ

"זה לא מעשה אנטישמי למתוח ביקורת על ישראל בגלל הפשעים שהיא מבצעת ברצועת עזה, כך מסר בשיחה הווילן מיכאל בארנבוים לקראת ההופעה בבואנוס איירס של התזמורת שאביו, דניאל בארנבוים, הקים עם ידידו אדוארדו סעיד – דיוואן מזרח-מערב."

סנטיאגו ג'ורדנו, "פאחינה 12", 30.5

נתניהו לא זכר 1,788 פעמים

"האם אמרת אמת בחקירות? שאל עו"ד יהונתן תדמור את ראש הממשלה בבית המשפט המחוזי בתל-אביב. נתניהו השיב: 'מה זכרתי אמרתי. יכול להיות שטעיתי או הוטעתי. אומרים עליי שאני דמנטי ויושבים כאן כתבים ששיתפו עם זה

מכתב ים

למערכת

סיפורה של עובדת שקופה

את טגנש מהקריות הכרנו לראשונה ב-2019 כשפוטרה מחברת ניקיון בלי שימוע. הגענו אז לפשרה והיא הייתה שמחה בחלקה. באוגוסט 2024 היא חזרה אלינו כשהיא בת 70 - כאבי הגוף לא אפשרו לה להמשיך לעבוד. במקום להוכיח שהיא חולה, בחרנו לדרוש את מה שמגיע לה מהמעסיקים.

טגנש עבדה במשך יותר מ-13 שנים בשני שיכונים - בשני המקומות היא קיבלה רק שכר בסיסי, ללא חופשה, דמי מחלה או תשלום חגים. כלומר למעלה מעשור ללא זכויות. בשני השיכונים פנינו לוועדי הבניין על מנת לגייס את הכסף שמגיע לה מתוקף החוק. אחד השיכונים הסדיר את התשלום במהרה, וכבר הושבו לעובדת המסורה 25 אלף שקל עבור תגמולים, פיצויים, פדיון חופשה ודמי הבראה. בשיכון השני נתקלנו באתגר מכיוון לא צפוי: מזכירת הוועד הביעה הבנה, אך הוסיפה ש"כמו שאני לא מצליחה לדבר עם כל הידיירים ולאסוף כסף לענייני הבניין, ככה לא מצליחה לאסוף כסף מהידיירים."

אורה, שמתנדבת אצלנו בקו לעובד, עשתה שיחות מוטיבציה לוועד הבית והצליחה לגייס שלושה ידיירים מתוך תשעה. אחר כך היא התקשרה לשוכרים, נתנה להם טלפונים של בעלי הדירות ודרשה שהם יעבירו כסף לאילנה מוועד הבית. בסופו של דבר הצליחה להשיג תשלום משבעה מתוך תשעה ידיירים. התוצאה: עוד 4,300 שקל, כספים שמגיעים לעובדים שעתיים, שלפעמים לא מצליחים לקבל אותם למרות שזאת התמורה המכובדת והמינימלית הקבועה בחוק.

הסיפור של טגנש משקף את מציאותם של אלפי עובדים "שקופים": שנים של עבודה ללא זכויות בסיסיות, וצדק שמגיע רק עם התערבות חיצונית ומאבק מתמשך. אנו נמשיך ללוות את העובדים המוחלשים בישראל יחד עם צוות העובדים והמתנדבים שלנו.

עו"ד אוהד אמר, מנכ"ל קו לעובד

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל
zohaderekh@gmail.com

או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

"טראמפ הנשיא הטוב ביותר של ישראל" - הנשיא טראמפ והשגריר האקבי מככבים בשלט חוצות בירושלים (צילום: יונתן זינדל / פלאש 90)

התערבות גסה וגלויה בפוליטיקה הישראלית ושינגטון יוצאת להציל את נתניהו

לפיד טועה. האקבי וטראמפ אינם מכבדים את עצמאותה של ישראל ואת "הדמוקרטיה" שלה, וישראל היא אכן מדינת חסות. מדינה כובשת המצויה בסכסוך מדמם ומתמשך עם המרחב בו היא נטועה בהכרח תלויה בנשק ובחסות מעצמתית, וחסות זו באה עם מחיר. כמו בתחומים אחרים, טראמפ מצטיין בעיקר בסילוק שרידי הבושה שכיסו עד כה על מעשיה של המעצמה האמריקאית. שגרירו רומז-מאיים על הפוליטיקאים הישראלים: הדוד סם מעדיף את נתניהו בשלטון – ולא כדאי לכם להרגיז אותו.

הפטריטיזם המזויף של הימין

דווקא ממשלת נתניהו, שרוממות הריבונות הלאומית בגרונה, נסמכת להצלתה על התערבות זרה. כך נחשף הפטריטיזם המזויף של הימין, המציית למעשה לאינטרסים של וושינגטון. כדי להשיג עצמאות אמיתית ולהשתחרר מהאימפריאליזם האמריקאי, חייבת ישראל לנטוש את דרכו של הימין: עליה לסיים את הכיבוש ואת הסכסוך עם העולם הערבי והמוסלמי, להשתלב במרחב ולהתקיים בשלום בצד העמים השכנים. אין דמוקרטיה עם כיבוש, ובמקרה של ישראל – אין ריבונות לאומית בלי שלום צודק.

אסף טלגם

מומחי האו"ם: רצח עם בעזה

העיתון הצרפתי "לה מונד" דיווח השבוע כי תוצאות הבדיקה של ועדת חקירה בינלאומית עצמאית של האו"ם בנוגע לשטחים הפלסטינים הכבושים, קבעה ששלטונות הכיבוש הישראלי ביצעו פשע של רצח עם. זאת על רקע הרג אזרחים פלסטינים שביקשו מקלט בבתי ספר ובאתרים דתיים ברצועת עזה.

הוועדה צפויה להגיש את דוח החקירה שלה למועצת זכויות האדם של האו"ם בג'נבה ב-17 ביוני. בהצהרה שפורסמה, אמרה נאבי פילאי – נציבת זכויות האדם לשעבר באו"ם שעמדה בראש הוועדה – כי "העדויות המצטברות מצביעות על כך שישאל מנהלת קמפיין מאורגן שמטרתו למחוק את החיים הפלסטיניים בעזה".

בדו"ח האחרון שלה קבעה הוועדה כי ישראל הרסה למעלה מ-90% ממבני בתי הספר והאוניברסיטאות, ומעל מחצית מהאתרים הדתיים והתרבותיים ברצועת עזה.

שגריר ארצות-הברית בישראל, מייק האקבי, נפגש בימים האחרונים עם פוליטיקאים חרדים בכירים והפעיל עליהם לחץ לא לפרק את ממשלת הימין – כך פורסם השבוע (9.6) בחדשות 13. לפי הפרסום, בפגישה של השגריר האקבי עם השר מאיר פרוש הועבר מסר נחרץ מושינגטון – "לא לפירוק הממשלה". כמו כן נפגש השגריר עם רבנים בכירים, בהם הרב משה הלל הירש, מנהיג הציבור החרדי-ליטאי, והעביר להם מסרים דומים.

בעוד בממשלה נערכים לאפשרות של פיזור הכנסת בעקבות המשבר הקואליציוני סביב חוק הגיוס, הדגיש השגריר האמריקאי בשיחותיו את חשיבות ייצוב הממשלה, ואף טען שפיזור הכנסת וקיום בחירות בעת הזו הם טעות. לפי חדשות 13, בין נימוקיו של האקבי: "יציבות הממשלה חשובה להתמודדות עם הסוגיה האיראנית", וכן "בוושינגטון יתקשו לגבות את ישראל בתקופת בחירות". לפי הפרסום, בסביבת רה"מ נתניהו מודעים למעורבות של האקבי ואף מרוצים ממנה. השגריר עצמו מסר בתגובה לידיעה: "השגריר נועד עם מגוון רחב של גורמים ישראלים. תוכן השיחות נשאר פרטי". למחרת הפרסום הצהיר האקבי, איש הימין האוונגליסטי ותומך נלהב בהתנחלויות, כי הקמת מדינה פלסטינית עצמאית אינה חלק ממטרת המדיניות האמריקאית במזרח התיכון. הוא אף התריס: "שמדינה מוסלמית אחרת תספק להם שטח".

שיא חדש של השפלה

למרבה הצער, התערבות אמריקאית עמוקה בענייניה הפנימיים של ישראל אינה תופעה חדשה. בתחומים רבים, ובמיוחד במדיניות החוץ והביטחון, ישראל כפופה לתכתיבים מושינגטון לפחות מאז שנות השישים של המאה הקודמת. אולם נדמה כי התערבות כה גסה וגלויה בפוליטיקה הישראלית היא שיא חדש של השפלה. טראמפ נהנה לראות את בן דמותו המושחת, הקפיטליסט והגזען בראש ממשלת ישראל, ושלח את נציגו הרשמי של הממשל האמריקאי לשמור על בן החסות – תוך דריסת מראית העין של ריבונות ישראלית. יו"ר האופוזיציה, יאיר לפיד, ניסה לטשטש את התמונה המבישה בהתרפסות נוספת בפני האמריקאים: "היות ואין לי ספק שהשגריר האקבי מכבד את עצמאותה של ישראל ואת הדמוקרטיה שלה, אני מקווה ומאמין שהפרסום על כך שהוא מתערב בפוליטיקה הפנימית של ישראל ומנסה לסייע לנתניהו מול החרדים במשבר חוק ההשתמטות, אינו יכול להיות נכון. ישראל אינה מדינת חסות".

חיילים השתלטו על ספינת סיוע לעזה

נגד הכיבוש והמלחמה בפתח שגרירות צרפת בתל-אביב. המשמרת נערכה בקריאה להפסקת מלחמת ההשמדה בעזה ובדרישה לאפשר מעבר בטוח לספינה "מדלן". זמן קצר לאחר תחילתה, פיזרו שוטרים את המשמרת באלימות. זאת לצד עשרות הפגנות שהתקיימו ברחבי העולם בסולידריות עם המשט.

60 שנה ל'זו הדרך'

בעשור לכיבוש - כך הפגינו

סרן (מיל') רון פינר, שהשלים 270 ימי מילואים במהלך המלחמה, סירב בשבוע שעבר (8.6) להתייצב למילואים ונשפט ל-25 ימים בכלא. פינר היה מעורב במאבק להשבת החטופים וקרא לעצירת המלחמה. לצד זאת, עשרות קצינים וחיילים במערך המודיעין והסייבר לפיו מסרבים לחזור ולשרת במלחמה של נתניהו. אלו מצטרפים לחיילים ולקצינים נוספים שמסרבים לשרת במלחמה ולסרבי הכיבוש והמלחמה הרבים שנשפטו עוד בטרם התגייסו לצבא.

תופעת הסירוב אינה חדשה. היא החלה עוד לפני כחמישים שנה, בשנות ה-70, והתעצמה מאוד החל ב-1982 לאחר שישאל פלשה ללבנון ("מלחמת לבנון הראשונה") וכבשה במשך שנים את דרומה. מאות חיילים וקצינים, במילואים ובסדיר, סירבו לשרת בצבא הכיבוש ונשלחו למעצר, לרוב לכלא 6 הצבאי, שליד עתלית. כלא 6, הצמוד לצומת בית אורן, היה במקור מצודת טיגארט שהקים שלטון הכיבוש הבריטי ותפקד כתחנת משטרה בשם "משטרת עתלית". לפני כמה שנים נסגר כלא 6 לאחר שהושלמה בנייתו של כלא 10 במחנה הצבא הסמוך לבית ליד.

החל ב-1982 ועד לשנות ה-90, התפרסם ב"זו הדרך" מדור קבוע בכותרת: "השבוע בכלא 6" ובו שמותיהם של הסרבנים הכלואים. במדור שפורסם ב-16 בנובמבר 1983 נכתב, למשל, "כלואים על סירובם לשרת בלבנון בניגוד לצו-מצפונם: מיכאל ורשבסקי ('מיקדו'), חייל שנידון ל-21 ימי מחבוש. זוהי תקופת מאסרו השנייה, בפעם שעברה נידון ל-29 יום; אילן נצר, סמל חי"ר שנידון ל-33 ימי מחבוש, וא.ג., קצין רפואה שנידון ל-21 ימי מחבוש". ב-22 ביוני 1983 ישבו בכלא הצבאי: יוחאי כץ, סמל בחיל הרפואה מקיבוץ ברקאי; ברוך ק', צנחן מקיבוץ געתון; הסמל אילן לוי שעקב סירובו הורד בדרגה; סמל ראשון ק.ג. שאף הוא הורד בדרגה; סמל לואיס זיו מתל-אביב; פול המר, סמל מקיבוץ ניר אליהו; נ.מ. ונחמן פ'.

במדור שראה אור ב-17 באוגוסט 1983 פורסמו 13 שמות של סרבנים - חיילים וקצינים בסדיר ובמילואים, ביניהם סגן אורי רם, עיתונאי בן 33, שאמר במשפטו: "נשבעתי, ואני מוכן להגן על ביטחון מדינת ישראל, אבל אינני מוכן להיות שכיר-חרב - לא באימפריה של [נשיא ארה"ב, רונלד] רייגן ולא באימפריה של [ראש ממשלת ישראל מנחם] בגין". רם, הנמנה עם מייסדי יש גבול, כיהן במשך שנים כפרופסור לסוציולוגיה וב-2016 נבחר לעמוד בראש האגודה הסוציולוגית הישראלית. במסגרת תפקידו קידם פרופ' רם חרם אקדמי על האוניברסיטה שהוקמה בהתנחלות אריאל בשטחים הפלסטיניים הכבושים.

חיילי שייטת 13 השתלטו בשני בלילה (9.6) על הספינה "מדלן" ללא התנגדות מצד הפעילים שעל הסיפון. הספינה שהובילה סיוע לעזה נגררה לנמל אשדוד. בתחילת האירוע הודיעו הפעילים כי חיילים פשטו על הסיפון. לפי האתר הרשמי של המשט, בשעת ההשתלטות שטה הספינה במים הבינלאומיים - כמאה קילומטרים צפונית לעיר פורט סעיד שבמצרים וכ-200 קילומטרים ממערב לחופי ישראל.

"על סיפון הספינה היו 12 עובדים הומניטריים ופעילים שלווים שעסקו במשימה אזרחית ולא אלימה לחלוטין", נמסר מהפעילים. "עצירת הספינה, שבוצעה מחוץ למים הטריטוריאליים של ישראל, היא הפרה בוטה של המשפט הבינלאומי", הדגישו. הם הוסיפו כי "הצוות האזרחי הלא חמוש של הספינה נחטף", וקראו לקהילה הבינלאומית לגנות את מעצר הפעילים ולדרוש את שחרורם, ולאפשר כניסה מיידית של סיוע הומניטרי לרצועה.

בעקבות מעצרו, המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל - עדאלה פנה בדחיפות לרשויות הישראליות בדרישה לחשוף מיד את מקום הימצאם ומעמדם המשפטי של 12 הפעילים שנעצרו לאחר שכוחות חיל הים השתלטו על הספינה. עדאלה ציין: "הספינה הוקפה בידי ספינות חיל הים הישראלי וכלי טיס בלתי מאוישים. היא הייתה באותה עת בלב ים, במים הבינלאומיים, ולא הייתה בדרכה לישראל. יעדה היה המים הטריטוריאליים של מדינת פלסטין, כפי שהוכרו במשפט הבינלאומי. לפיכך, ההשתלטות ישראל על הספינה ופעיליה התבצעה ללא כל סמכות חוקית".

עוד נמסר מעדאלה: "מעצרו של הפעילים הלא חמושים, שפעלו באופן אזרחי לספק סיוע הומניטרי, היא הפרה חמורה של המשפט הבינלאומי. יתרה מכך, המצור על רצועת עזה עצמו אינו חוקי, משמש ככלי צבאי להרעבת האוכלוסייה האזרחית, נחשב עונש קולקטיבי האסור במשפט ההומניטרי, ומפר את הצווים הזמניים של בית הדין הבינלאומי לצדק (ICJ) בתיק רצח העם (דרום אפריקה נגד ישראל)". לאחר שנגררה הספינה לנמל אשדוד, מספר פעילים חתמו על הסכמה ליציאה מהארץ וגורשו בטיסה. בעת פרסום הגיליון, רוב הפעילים עדיין מוחזקים במעצר.

בראשון (8.6) נערכה משמרת מחאה של עשרות פעילים

'זו הדרך': ישיבת מערכת פתוחה

"זו הדרך" מציין השנה, 2025, שישה עשורים להוצאתו הסדירה כשבועון. במסגרת ציון דרך זה, יערוך "זו הדרך" לאורך השנה שורה של אירועים ציבוריים, ומתכנן לפרסם גיליון מיוחד לרגל 60 שנה לשבועון. בגיליון יפורסמו מאמרים, כתבות עומק, מסות וקטעי שירה ופרוזה פרי עטם של עיתונאים, פעילים פוליטיים, אישי ציבור, אמנים ואינטלקטואלים יהודים וערבים מהשמאל העקבי בישראל. מערכת "זו הדרך" מזמינה את קוראי העיתון ואת התורמים לו לקחת חלק בישיבת מערכת פתוחה לתכנון הגיליון המיוחד ואירועי ה-60. הישיבה תתקיים ביום שני, 23.6, בשעה 19:00 באולם הגדה השמאלית ברחוב אחד העם 70, תל אביב.

אלפים צועדים סמוך לגבול הרצועה במחאה נגד הרעבת תושביה, 6 ביוני (צילום: צעדה בלבן)

חובתנו להתנגד להרעבת עזה

כשממשלת ישראל מנעה מתושבי עזה כל אספקה במשך חודשיים וחצי, היא פגעה בחלשים ביותר. מאז שהאספקה חודשה אך בכמות קטנה בהרבה מהנדרש, היא אינה מגיעה לחלשים ביותר, שבאלפיהם או אף בעשרות אלפים הידרדרו כבר לתת תזונה ולסכנת מוות.

הרעבה היא נשק מחריד במיוחד שגורם לגסיסה המונית. אבל עוד לפני המוות, גוזלת ההרעבה מהפלסטינים בעזה את אנושיותם ומותירה אותם במצב של צורך חייטי בהישרדות פיסית. זה פשע נגד האנושות. האנושיות היא שברירית וקל מאד להרוס אותה, אך צריך לעשות מאמץ לשמור עליה, במיוחד בתקופות מחרידות כמו התקופה הנוכחית. וזה מה שאנחנו עושים כאן, שומרים על האנושיות שלנו וקוראים לכל בני האדם אשר הם, יהודים וערבים, בישראל ובפלסטין ובכלל, לשמור על האנושיות.

אין לנו כבר ציפיות מממשלת ישראל. לכן, אנחנו קוראים וקוראות מכאן לממשלות שמבחינות בין הממשלה לעם בישראל לפעול בדחיפות ולהפסיק את הרעבת עזה, לעצור את האש ולשחרר את החטופים.

ולסיום, אני רוצה לומר משהו לשוטרים ולחיילים שדבריי יגיעו אליהם, שוטרים וחיילים המוכנים להקריב את עצמם למען הגנת העם והמדינה. הנכונות שלכם לסכן את בריאותכם הגופנית והנפשית, את עתיד משפחותיכם ואת חייכם למען אחרים היא ביטוי לגדירות עצומה. הממשלה מנצלת לרעה את הגדירות שלכם. מנצלת לרעה ומציבה לכם מטרות שהן בהגדרה פשעים נגד האנושות. פשעים שכל העולם כולו מתנגד להם, כולל ידירותיה הטובות ביותר של ישראל. אני קורא לכם: פיקחו עיניים ואל תיגררו אחרי הממשלה הפושעת הזאת לתהום. אין שום דבר שמצדיק פשעים נגד האנושות. גם לא העובדה שחמאס ביצע פשעים נגד האנושות.

חברים וחברות, ממשלה שמפקירה לעינויים ולמוות את אנשיה שלה, אזרחים וחיילים, ובלבד שלא לשחרר אסירי אויב שהיא מחזיקה, ולפעמים אף מעדיפה להרוג את אנשיה שלה בעצמה ובלבד שתהרוג עוד כמה מהאויבים, זו ממשלה חסרת מעצורים וגבולות המסוגלת לכל פשע. בדיוק כמו חמאס. אנו עומדים כפסע לא לפני הניצחון המוחלט, אלא לפני גוויעה המונית ברעב של חפים מפשע, של החלשים ביותר. כאן, ממש כאן. מרחק קצר מכאן.

זו ממשלה ששונאת את האויב יותר מאשר אוהבת את אנשיה שלה. יהודים שהיהדות שלהם היא בעיקר שנאת ערבים, ומוסלמים שהאסלאם שלהם הוא בעיקר שנאת יהודים, נמצאים בתהום תודעתי עמוק והם גוררים את כולנו מטה. דת צריכה להיות מתכון לאהבה, לחמלה, לכוונה טובה, לעזרה לאחרים, לדאגה. לא לשנאה, לא להתנשאות. לצניעות של ממש, ולא לצניעות שמשמעותה רדיפת אחרים ורדיפת נשים וכיסוי גופן. זו אינה צניעות, זו אלימות גברית נגד נשים, זו שנאת נשים.

ממשלה ששנאה היא הכוח שמניע אותה, היא ממשלה רעה, הרסנית ומזיקה. לא במקרה מתנגד כל העולם כולו למדיניות שלה. ולכן זה לא מפתיע שהשנאה של ממשלה זו מופנית לכל עבר. כלפי כל מי שלא הולך בתלם ואינו מפגין נאמנות מלאה למנהיג. זה טיבה של שנאה, היא מכלה את עצמה.

המשימה שלנו היא שעד שהיא תכלה את עצמה, היא תפגע בכמה שפחות. לכן, עלינו להתחזק ולחזק אלה את אלה. לשתף פעולה באופן פורה כפי שנעשה בשלושת השבועות האחרונים בארגון צעדה זו. למצוא חיבורים ולייצר גשרים. גם ובמיוחד מעבר לפרשנויות שונות של המציאות. במיוחד מעבר להבדלים בתפיסות עולם. רק כך נוכל ליצור כוח חזק שיכול לעמוד מול השנאה השורפת הזאת ולהציע אלטרנטיבה לישראל ולפלסטין.

יוסי לוס

מחבריו של ד"ר לוס בצעדה לגבול עזה, 6.6

חברי ארגון סגל ההוראה והמחקר מפגינים נגד הקיצוצים בתקציב ההשכלה הגבוהה (צילום: ארגון סגל ההוראה והמחקר)

חברי סגל הוראה ומחקר מדווחים על תנאי עבודה נצלניים וקשים

מאבק סגל ההוראה מחריף

במדיניות של ייבוש כלכלי, והזהירה כי אם תמשך השחיקה בתנאי העבודה ידרדר תחום ההוראה האקדמית למשבר אשר יפגע באיכות הלימוד ובסטודנטים. עוד הדגישה את החשיבות של שיתוף הפעולה בין ארגוני הסגל באוניברסיטאות השונות וקראה לסטודנטים להביע תמיכה במאבק הסגל. נכון לכתיבת שורות אלה, טרם הגיבה הנהלת האוניברסיטה העברית לדרישות הארגון.

מ', חבר המפלגה הקומוניסטית הישראלית אשר מועסק כאסיסטנט בפקולטה למדעי החיים באוניברסיטה העברית, סיפר ל"זו הדרך" על תנאי עבודה קשים ונצלניים, ביניהם בולט במיוחד חוסר הביטחון התעסוקתי הנובע מצורת ההעסקה הנוכחית. לדבריו מ', אנשי הסגל מועסקים לתקופות מינוי מוגבלות ללא הבטחה לחידוש ההעסקה, כאשר ברוב המקרים חידוש המינוי גורר איתו גם הרעה בתנאי השכר. בעיה נפוצה נוספת בקרב אנשי הסגל היא אי-התאמה בין גודל המשרה אליה מונו לבין כמות שעות העבודה בפועל. עובדים רבים נאלצים לעבוד שעות נוספות ללא תגמול בשל עומס מטלות בלתי סביר. מ' מספר כי רוב אנשי הסגל תומכים בצעדים הארגוניים וכי קיימת נכונות להחרפת הצעדים, כולל השבתה מלאה של העבודה.

נוסף לצעדים הארגוניים, צפויה המועצה המתאמת להמשיך בפעולות נראות והסברה בקמפוסים השונים במטרה לעודד את תמיכת ציבור הסטודנטים ולהפעיל לחצים נוספים על הנהלות האוניברסיטאות. יצוין כי אגודת הסטודנטים באוניברסיטה העברית הביעה תמיכה במאבק הסגל, וכך גם ארגון הסגל האקדמי הבכיר. בהודעה שיצאה סמוך להכרזת עוצר הציונים, הביע תא חד"ש סטודנטים בירושלים "תמיכה מלאה במאבק הצודק של הסגל האקדמי באוניברסיטה העברית להסכם שכר חדש והוגן. אנו מגבים באופן מלא את ההחלטה להשהות את מתן הציונים בסוף הסמסטר".

המועצה המתאמת של ארגוני הסגל האקדמי הכריזה בשבוע שעבר, לקראת תקופת המבחנים באוניברסיטאות, על "עוצר ציונים" כחלק מצעדים ארגוניים במסגרת המשא ומתן המתמשך מול ועד ראשי האוניברסיטאות (ור"ה). המועצה המתאמת כוללת את ארגוני סגל ההוראה והמחקר (סגל זוטור) באוניברסיטאות חיפה, תל אביב, בן-גוריון, האוניברסיטה העברית והטכניון, אשר יחד מייצגים כ-18,000 מורים, מתרגלים וחוקרים, שהם הרוב המוחלט בקרב עובדי האוניברסיטאות בארץ.

ההחלטה לנקוט צעדים ארגוניים נתקבלה בעקבות הכרזת סכסוכי עבודה בחודש שעבר. הנהלות האוניברסיטאות מסרבות לשבת למשא ומתן רציני עם ארגוני העובדים לעדכון הסכמי השכר. בהודעה שנמסרה מהמועצה המתאמת נכתב כי עוצר הציונים הוא "צעד מדוד אך נחוץ, שמטרתו להבהיר: לא נוכל להמשיך ולשאת על גבנו את ההוראה האקדמית, תוך פגיעה מתמשכת בזכויותינו, בשכרנו ובביטחוננו התעסוקתי". אם ור"ה תסרב למלא אחר דרישות איגודי העובדים, צפוי עוצר הציונים להשפיע על למעלה מ-80,000 סטודנטים באוניברסיטאות השונות, פרט לחיילי מילואים אשר מוחרגים מן הצעדים.

דנה וקנין-גנאל, יו"ר ארגון המורים והחוקרים באוניברסיטה העברית (מו"ח), מסרה ל"זו הדרך", כי תוקפו של ההסכם הקיבוצי הנוכחי פג כבר בשנת 2021, אך המשא ומתן הנוכחי החל רק לפני שנתיים. במהלך הדיונים הציגה הנהלת האוניברסיטה מספר דרישות אשר פוגעות באופן משמעותי בתנאי העבודה ובזכויות הסוציאליות של העובדים, לרבות צמצום משמעותי של זמן המינוי המינימלי ואחוזי ההעסקה המינימליים. צעדים אלה יהפכו את הסגל האקדמי לעובדי קבלן בפועל.

לדברי וקנין-גנאל הנהלת האוניברסיטה אינה מעוניינת להגיע להסכם קיבוצי מעודכן, ולכן עיכבה את התקדמות המו"מ לאורך שנים וניצלה את מצב המלחמה להפעלת לחץ על ארגוני העובדים. יו"ר הארגון האשימה את ההנהלה

עומר דה לנגה

צעד חשוב להכרה במדינת פלסטין במוסדות הבינלאומיים

פלסטין התקבלה לארגון העבודה הבינלאומי

מפגינים נגד אלביט מול מתחם החברה במנצ'סטר (צילום: מורנינג סטאר)

עובדי נמל בצרפת סירבו לטעון ציוד המיועד לצבא הכיבוש

עובדי נמל מרסיי-פוס שבדרום צרפת סירבו בשבוע שעבר לטעון מכולה ובה חלקי חילוף למקלעים שיועדו לישראל. זאת בשל התנגדותם לרצח העם המתמשך ברצועת עזה. לפי הידיעה בעיתון "הומניטה", ועד עובדי הנמל של הקונפדרציה הכללית של העובדים מסר כי המטען של 14 טון אמור היה לצאת לנמל חיפה.

"אנו מסרבים לקחת חלק ברצח העם שישראל מבצעת", נמסר בהודעת האיגוד. "נמל מרסיי-פוס לא יישמש להספקת נשק לצבא הישראלי. אנו ניצבים לצד השלום ומגנים את כל הסכסוכים המזוינים שגורמים להרס, לסבל ולהגירה כפויה". עוד קרא הוועד: "נפעל למען השלום, נאבק לשים קץ למלחמות ולמען עולם ללא הניצול הקפיטליסטי". על פי האיגוד, המטען הוזמן על ידי חברה בת של אלביט.

בתוך כך, הקונפדרציה הכללית של העובדים בצרפת, יחד עם איגודי עובדים נוספים, קוראים למנוע את השתתפות התעשיות הצבאיות הישראליות בסלון האווירי בלה בורוזה, הגדול מסוגו בעולם, שיפתח בעוד עשרה ימים: "אנו דורשים למנוע את השתתפותן של התעשיות הביטחוניות הישראליות בסלון בעת שישראל מבצעת רצח עם ברצועת עזה. אשתקד הצליחו המחאות למנוע את פתיחתם של 74 דוכנים במסגרת הסלון", הדגישו ארגוני העובדים.

על פי המידע שנמסר, שלושת תאגידי הנשק הגדולים בישראל - רפאל, אלביט והתעשייה האווירית - הודיעו שייקחו חלק באירוע. למרות שממשלת צרפת טרם הצהירה על כל מגבלה רשמית, הנוכחות הציבורית של קמפיינים לחרם על נציגים ישראלים מורגשת היטב ברשתות החברתיות ובקרב פעילי נגד המלחמה בעזה. בהקשר זה שוחח ראש הממשלה נתניהו בסוף ינואר עם נשיא צרפת מקרון, אשר הבטיח לו כי החברות הישראליות יוכלו להשתתף בסלון האווירי.

פלסטין התקבלה בשבוע שעבר כמדינה משקיפה בארגון העבודה הבינלאומי במהלך ועידת הארגון שנערכה בז'נבה. זאת, לאחר שבמשך שנים המעמד של פלסטין היה של "תנועה לשחרור לאומי". ההחלטה אושרה ברוב גדול של 386 נציגים שתמכו בהחלטה, בעוד 15 התנגדו ו-42 נמנעו.

בהחלטה נכללת גם חבילת זכויות מורחבת שתוענק לפלסטין: האפשרות לשבת בין המדינות על פי סדר אלפביתי; לרשום דוברים לכל סעיפי סדר היום; להגיש הצעות ותיקונים; להשתתף בעריכתם; להציג עמדות בשם קבוצות, להשיב ולהגיב; להגיש הסתייגויות; להציע נושאים לדיון בכנסים עתידיים; ולהשתתף במלואן בכל הישיבות והכנסים הרשמיים. כמו כן, תתאפשר לפלסטין נציגות תלת-צדדית - ממשלה, עובדים ומעסיקים - במשלחותיה לארגון.

הנציג הקבוע של פלסטין במוסדות האו"ם

בז'נבה, השגריר אברהים חרישה, בירך על התקדמות זו כצעד משמעותי לקראת הכרה בזכויות העם הפלסטיני, ובמיוחד בזכותו להגדרה עצמית ולהקמת מדינה עצמאית. עם זאת, הוא הצטער על התנגדותן של כמה מדינות, כולל ארצות הברית, שהצביעה נגד ההחלטה. הצבעה זו אירעה זמן קצר לאחר שארה"ב הטילה וטו על החלטה של מועצת הביטחון הקוראת להפסקת אש ולמתן סיוע הומניטרי לעזה.

ארגון העבודה, שנוסד ב-1919 ובו חברות 187 מדינות, הוא הוותיק בין הארגונים הבינלאומיים. בוועידת הארגון הנוכחית השתתף שר העבודה יואב בן צור יחד עם 17 מפיקידי הבכירים לרבות רעייתו של השר - עפרה בן צור. את המעסיקים בישראל מייצגים יו"ר התאחדות התעשיינים רון תומר ודפנה קפלנסקי, האחראית לקשרים הבינלאומיים בהתאחדות. את ההסתדרות מייצג מנהל המחלקה לקשרים בינלאומיים פיטר לרנר - המקפיד לפרסם ברשתות החברתיות את דרגתו הצבאית - סגן אלוף. אכן, לרנר הוא דובר צבא הכיבוש בשפה האנגלית - גם במהלך מלחמת עזה.

הפדרציה הבינלאומית של האיגודים המקצועיים, שפעלה רבות לקבלת פלסטין לארגון העבודה, בירכה על המהלך. מזכ"ל הארגון, לוק טריאנגל, מסר: "זה צעד חשוב להכרה במדינת פלסטין בכל המוסדות הבינלאומיים. זה ניצחון לצדק, לעקרונות ארגון העבודה ולתנועות העובדים בכל העולם". הוא קרא לכל המדינות להכיר במדינת פלסטין "כצעד ראשון לקראת שלום צודק ומימוש פתרון שתי המדינות". יצוין כי ההסתדרות הכללית חברה בפדרציה הבינלאומית והיו"ר ארנון בר-דוד, המצדד בהעמקת הכיבוש בשטחים הפלסטיניים, הוא סגן נשיאה.

במהלך הוועידה הוגש דו"ח שנתי מיוחד על מצבם של העובדים בשטחים הכבושים בידי ישראל - הגדה המערבית, ירושלים המזרחית, רצועת עזה ורמת גולן. הדו"ח המקיף, בן 45 עמודים, מטיל על ישראל את האחריות למצבם העגום של הפועלים הפלסטינים בעקבות ההרג ברצועת עזה והאיסור הממושך על כניסתם מהגדה המערבית.

נמרוד עובד

האם ישראל היא דיקטטורה? בעקבות הספר "אין מפילים רודנים"

לשלטון. פעולותיו של בנימין נתניהו הולמות תיאור זה: דרך התנהלותו, הידועה לשמצה בכללותה, נועדה לתחזוק שלטונו, כפי שמציין דירסוס בתיאור טיבם של דיקטטורים. בקרב מתנגדיו של נתניהו, שלפי כל הסקרים מאז פרוץ המלחמה בעזה הם רוב הציבור הישראלי, גובר החשש כי אנו מצויים כבר כעת תחת דיקטטורה מהנהר ועד הים. ראייה לכך - הישארות מרובת השנים של נתניהו בשלטון; הבידוד המדיני הגובר של ישראל; הפירוק השיטתי של מוסדות המדינה וריכוז הכוח בידי השלטון; הירידה העקבית במדרג ההערכה של ארגונים בינלאומיים מוערכים; וההשתלחות הבלתי מרוסנת במתנגדי השלטון.

אם כך, מדוע שלטונו של נתניהו לא נופל? כיצד הוא מצליח לצלוח לא מעט טלטלות? התשובה מצויה במערכת הפוליטית הישראלית על עיוותיה ובקרדיט הפוליטי שהאופוזיציה הציונית (לפיד - גנץ - ליכרמן - בנט) מעניקה לנתניהו שוב ושוב, בין אם בהצטרפות לממשלה ובין אם בהצטרפות להסתה נגד מתנגדי המלחמה. כאשר האליטות הפוליטיות שסביבו ואנשי חצרו מגויסים להמשך שלטונו, לא היה יכול נתניהו לבקש לעצמו "מתנגדים" נוחים יותר.

בריאיון שהעניק דירסוס בשנה שעברה לעיתון "כלכליסט" לרגל צאת ספרו, הסביר כיצד מפילים רודנים: "להחליש את המנהיג, לחזק את האליטות ולהעצים את ההמונים". הוא חילק גם כמה טיפים קונקרטיים: "להפסיק את משלוחי הנשק שיכולים לשמש את הרוזן נגד אזרחי, להטיל סנקציות כלכליות שימנעו ממנו לתת הטבות למקורביו ('סלקטורט') ולהקשות עליו לאתר מתנגדים ולאסוף עליהם מידע באמצעות מניעת תוכנות מעקב". הקושי המרכזי עמו מתמודדת האופוזיציה העממית הוא התמשכות המלחמה המאפילה על המאבק בהפיכה המשטרית ובשלטונו של נתניהו. הפרדה בין המאבקים בחלישה את שניהם וכריכה ביניהם כמעט שאינה אפשרית מבחינת ראשי האופוזיציה הציונית שהתגייסו להמשך המלחמה.

ישראל מעולם לא התהדרה בדמוקרטיה יתרה

מאז הקמתה ב-1948, ישראל לא התהדרה בדמוקרטיה יתרה. מתנגדי ראש הממשלה הראשון בן גוריון כינוהו לא פעם "דיקטטור", שכן הוא שלט ביד ברזל ודיכא את מתנגדיו: חירות ומק". בישראל אין חוקה שתעגן את זכויות אזרחיה והממשל הצבאי שהוטל על אזרחיה הערבים נמשך 18 שנים עד 1966. אותו משטר צבאי הועתק ב-1967 לשטחים הכבושים. "הדמוקרטיה כפי שאנחנו מבינים אותה כיום היא צעירה ואילו הדיקטטורה נושנה. רוב בני האדם, במהלך ההיסטוריה המתועדת, סבלו תחת שלטונם של הרודנים. בתחילת המאה ה-19 איש על פני כדור הארץ לא חי בדמוקרטיה של ממש. ממשלות אכזריות ודכאניות לא היו יוצאות מן הכלל אלא הכלל".

מדינת ישראל ציינה לאחרונה 77 שנים לעצמאותה. על אזרחיה להחליף את מנהיגי האופוזיציה הציונית הכושלת, לכרוך בין ההפיכה המשטרית לבין מלחמת השמדת עזה ולפעול לשינוי עמוק של המשטר שריקבונו בשנים האחרונות חדר ליסודותיו. כעת שלטון נתניהו רעוע ומט ליפול.

רוי רוזנברג

ראש הממשלה נתניהו בחברותא עם השר איתמר בן גביר, מאי 2023 (צילום: יונתן זינדל / פלאש 90)

"ישראל לא תהיה דיקטטורה" - נוהגים לשיר ולצעוק מפגינים נגד הממשלה. הסיסמא, שנפוצה עוד בימי "מחאת בלפור" בקיץ 2020, מעוררות שאלות ותהיות: האם כבר כעת אנחנו חיים תחת דיקטטורה או שאנחנו צועדים בצעדי ענק לעבר דיקטטורה יהודית-משיחית. האם בלי ששמנו לב הפכה ישראל דיקטטורה בשנים האחרונות?

סימנים רבים מצביעים על שחיקה והידרדרות מהירה של ישראל בשנים האחרונות בכל תחומי החיים, לרבות מלחמה רצחנית בעזה שסופה אינו נראה באופק. בד בבד, או בהמשך ישיר לכך, נמשכת ההפיכה המשטרית שממשלת נתניהו-סמוטריץ' מובילה. כל אלה מציבים את השאלה: האם אנחנו חיים תחת שלטון דיקטטורי? חוקרים בחוגים למדעי המדינה נהגו לטעון לפני 20 ו-30 שנים כי הדמוקרטיה הישראלית היא "דמוקרטיה חולה או דמוקרטיה פגומה". אבל בשנים האחרונות נעשה יותר ויותר תמוה לדבר על המשטר הישראלי כמשטר דמוקרטי מהותי המכבד זכויות אדם ואזרח.

"אין שתי דיקטטורות זהות. צפון קוריאא אינה טורקמניסטן, וקובה אינה רוסיה. בדומה לכך, רודנים שונים זה מזה. כיום לרוב, מנהיגים מתוארים כרודנים כשהם פועלים בדרך אכזרית ומדכאת". כך מסביר חוקר הדיקטטורות מרסל דירסוס בספרו "אין רודנים נופלים", שתרגומו פורסם לאחרונה בהוצאת דיקל. בספר משווה דירסוס בין דיקטטורות שונות ממרכז אסיה ועד צפון אפריקה דרך מרכז אמריקה, תוך שהוא מתאר את אופיין הייחודי ואת אופן פעולתן השונה. אך אין הוא מתייחס לישראל המדכאת מיליוני פלסטינים בשטחים הכבושים ובעזה או למשטרים טכנוקרטיים ניאוו-ליברליים אירופיים וצפון אמריקאיים, שהם לא פחות דכאנים מכל משטר צבאי או מלוכני אחר.

נתניהו מתאים לתיאור של דיקטטור...

דירסוס מציע מגוון של תובנות המסייעות בהבנת המנגנונים שדיקטטורים ודיקטטורות נוקטים נגד מתנגדיהן. במישורים של אלימות ברוטלית ישירה או דיכוי פוליטי עקיף, לכל דיקטטור יש סל של אפשרויות, והשימוש בהן ועוצמת הדיכוי משתנים ממקום למקום ומעת לעת. שלטונו של הדיקטטור בנוי על תחזוקה ועל הנבט רווחים לאליטות הפוליטיות ולנושאי הנשק, שבלעדיהם אין הדיקטטור יכול

לאחר ההפצצות בדצמבר 2023 - זה מה שנותר ממסגד אל-עומרי בעזה שנבנה במאה ה-13, בתקופה הממלוכית (צילום מתוך התערוכה)

האוצרות הארכיאולוגיים בעזה שאינם

מהתצוגה, ביקשו המומחים השווייצריים ממנו להוציא חלקים מהאוסף מעזה ולאחסנם בז'נבה. ואכן, במשך השנים הוצאו ממצאים רבים מהרצועה ואוחסנו במוזיאון זה. אך הרשות הפלסטינית היא בעלת האוסף המוצג כעת בפריס. המוזיאון של חודארי זכה עם הקמתו בהתעניינות רבה. בשבועות הראשונים לאחר הפתיחה הגיעו למקום כחמשת אלפים מבקרים, רובם תלמידים בבתי הספר של הרצועה יחד עם מוריהם. אך עם פרוץ המלחמה באוקטובר 2023, נהרסו המוזיאון, בית המלון ואולם האירועים שניצבו בסמיכות לחלוטין בעקבות הפצצות של כוחות הכיבוש. בפברואר 2024 פרסם חודארי באינסטגרם קטעי וידאו של ההרס הקשה במלון ובמוזיאון. מחוץ למבנה המוזיאון נגרם נזק משמעותי והרס רב בחלקות שבעבר היו גני קקטוסים.

יוסי אבו

שבוע שיר / בעריכת לריסה מילר

* / גפן מרגלית כנעני

הולכת ברחוב גאולה צר
גולף שחור, 120 דינר של גרב,
נעל סירה/ כמו אחת שמעולם
לא ניסתה להוציא מתוכה
את אלוהים/ כמו לרוקן את
הים עם קשית, לאסוף את
החול עם מטאטא של קש/
כלילות אני נזכרת איך
תפסו את מקומו גברים
שהשתיקה יפה להם/ מי שהייתי
נצרכה לי על העור כמו קעקוע
של אישה גדולת ממדים הבטוחה
שמנורת הלילה הקטנה שלה
היא השמש

הספר "איך לשמור על האוצרות הארכיאולוגיים ברצועת עזה", הוצג ביום חמישי שעבר (4.6) במכון העולם הערבי בפריס. הספר הוא הקטלוג של התערוכה המוצגת בקומת הקרקע של המכון שכותרתה "האוצרות ששדדו מעזה – 5000 שנות היסטוריה". בתערוכה 130 ממצאים ארכיאולוגיים שמקורם בחפירות שנערכו ברצועה מסוף המאה ה-19 ועד לתחילת המלחמה ב-2023.

פסלי אלים, כדי יין, כלי חרס, פסיפסים ענקיים, כתובות עתיקות ועוד מהתקופות הרומית, הביזנטית, המוסלמית והצלבנית ממלאים שני אולמות גדולים במכון שעל גדת נהר הסן שבמרכז בירת צרפת. אבל זו גם תערוכה על מבנים ועל ממצאים שאינם, שכן נהרסו כליל מאז שהצבא הישראלי פלש וכבש את רצועת עזה. מסגד אל עומרי, המסגד העתיק ביותר בעזה שנהרס כליל בדצמבר 2023, למשל, ייצג את ההיסטוריה הארוכה והמגוונת של העיר והמרחב הרבה לפני שהמקום הוצמד השם "רצועת עזה" ב-1948.

המסגד, שרבים קראו לו "המרכז", החל את דרכו ככנסייה ביזנטית. זו נבנתה במקום בו עמד מקדש פלישתי קדום. מאתיים שנה מאוחר יותר, בתקופה המוסלמית הקדומה, נבנה המסגד במקום בו עמדה הכנסייה, אך עם הכיבוש הצלבני הפך המבנה פעם נוספת כנסייה. במאה ה-13, בתקופה הממלוכית, נבנה במקום שוב מסגד, אשר שופץ בידי העות'מאנים במאה ה-16. מאז ועד תחילת המלחמה שימש המסגד מקום תפילה. מהתערוכה עולה כי בעשורים האחרונים, בעידוד ובתמיכה של הרשות הפלסטינית, פקדו את הרצועה משלחות רבות של ארכיאולוגים מכל העולם. בסיוע של אנשי מקצוע מקומיים נחפרו אתרים חדשים בעזה שהייתה במשך מאות שנים אחת מערי-הנמל החשובות בים התיכון. שימור המורשת הארכאולוגית ברצועה לא העסיק את שלטונות חמאס, ולכן התגייסו מתנדבים רבים כדי להציל את הממצאים מידיהם של גנבי עתיקות ומברייחים.

היזומה החשובה ביותר הייתה של ג'וודאט חודארי, בעל עסקים מקומי, שהקים מוזיאון עתיקות פרטי. חודארי רצה להפוך את המקום למוזיאון הארכאולוגיה הלאומי הפלסטיני ולשם כך עתיד העביר לידי הרשות הפלסטינית את האוסף שברשותו. מאז הקמתו בסתיו 2008, חודארי קיבל סיוע ממוזיאון ז'נבה. בעקבות התקיפות הישראליות התכופות על רצועת עזה והניסיונות של שלטונות חמאס לצנזר חלק

מאות הרוגים במלכודות הסיוע

736 נפצעו 9 נוספים נעדרים בעקבות מה שתואר כ"מלכודות סיוע".

חד"ש ת"א ויפו

צרפת, הכירי במדינת פלסטין

הפגנה מול בית השגריר הצרפתי
יום שישי, 13.6 | 13:00 | טולוז 1, יפו

שותפות השלום

מתנגדים למלחמת ההשמדה

הפגנה ערבית-יהודית נגד המלחמה

יום חמישי, 12.6 | 18:00 | צומת יאסיף

שיירת מכוניות לגבול עזה

יום שבת, 14.6 | פרטים נוספים בשותפות השלום

מק"י תל-אביב

מרקסיזם במזרח התיכון

על מרקסיזם מצרי עם ד"ר אפרים דויד

יום רביעי, 18.6 | 20:00 | אחד העם 70

מק"י ירושלים

פוטוריזם ולדימיר מאיאקובסקי

המרצה: דניאל נמירובסקי

יום רביעי, 18.6 | 18:00 | כורש 14

מועדון הגדה השמאלית

הפסיקו את העינויים!

ערב קריאת שירה ועדויות

יום חמישי, 19.6 | 19:30 | אחד העם 70, ת"א

גורמי רפואה ברצועת עזה דיווחו בשלישי (10.6) על 20 הרוגים ועל יותר מ-100 פצועים מירי באזור מרכז חלוקת המזון של קרן הסיוע האמריקאית-ישראלית בציר נצרים. עד ראייה לתקרית אמר כי התושבים שהמתינו לסיוע נפגעו מירי ומארטילריה. יום קודם לכן דווח כי שבעה בני אדם נהרגו מירי סמוך לאזור חלוקת הסיוע ההומניטרי ממערב לרפיח. לפי עדי ראייה, חמושים המאבטחים את משאיות הסיוע פתחו בירי לעבר אזרחים שהמתינו לקבלת חבילות מזון. נוסף לכך דווח על 31 פצועים מירי חיילים ומירי מרחפנים לעבר עזתים שבאו לקבל סיוע הומניטרי ממתחם החלוקה באזור ציר נצרים.

הוועד הבינלאומי של הצלב האדום פרסם השבוע אזהרה חריגה: מערכת הבריאות ברצועת עזה ניצבת על סף קריסה מוחלטת. לדבריו זו "תוצאה ישירה של מדיניות הרס שיטתית שמפעילה ישראל במלחמה המתמשכת. למעלה משנה וחצי של מתקפות, מצור והפצצות והתוצאה - רפואה בקריסה, תשתיות מנופצות ואזרחים שננטשו לגורלם". עוד התריע הצלב האדום על החרפה חמורה של האלימות סביב בתי החולים הפעילים האחרונים ברצועה. הארגון קורא להגן עליהם בדחיפות כדי למנוע את קריסתם הסופית.

בהודעת הצלב האדום נכתב כמו-כן כי מרבית הפצועים הפלסטינים בגלי האלימות האחרונים נפגעו כשניסו להגיע לנקודות חלוקת הסיוע שחלקן מופע בידי מנגנון אמריקאי-ישראלי שנוי במחלוקת. מאז 27 במאי, נהרגו 125 בני אדם,

zoha.org.il

זו הדרך ברשתות החברתיות

וואטסאפ

טוויטר

פייסבוק

אינסטגרם

טלגרם

